

komme til at lyde forgæves, og som jeg ogsaa tror bør lyde forgæves i Spørgsmaalet om, hvorvidt vi skal tiltræde Folkenes Forbund. Vi fra vor Side har, som det allerede er blevet udtrykt i Folketinget, en Villie til at gaa med for Danmarks Vedkommende. Vi gør det ikke, fordi vi finder, at Folkeforbundet er en ideel Institution, men i Haab om, at de Spirer til Udvikling af et Verdenssamfund, der ligger i denne Pagt, vil kunne vokse og kunne blive til et virkeligt Forbund mellem Nationerne, mellem Folkene, mellem Staterne. Der er forskellige Steder i Traktaten — jeg skal ikke komme nærmere ind paa det — Antydninger af, at der er saadanne Udviklingsmuligheder, som kan benyttes af de Lande, der træder ind i Folkenes Forbund og forstaaer dèr at benytte den Indflydelse, de kan skaffe sig, til at være med til at udvikle Forbundet til at blive den Organisation, som vi sikkert alle ønsker, den skal blive, et virkeligt Folkeforbund.

Trier: Efter et gammelt Sagn fødes en Bjørneunge ganske uformet og bliver først efterhaanden ved sin Moders Varetegt til Bjørn. Det er ønskeligt, at det Folkenes Forbund, som nu skal se Lyset, maa have lignende Udviklingsmuligheder. Det sidste Led i Treheden: Frihed, Lighed og Broderskab skal jo være dets Livsindhold. Friheden har der været kæmpet for i Ord og Handling, med Blod og med Blæk, til snærende Baand er sprængte. Ligheden har der været arbejdet med, til Skranker er nedbrudte og Afstande formindskede, men Broderskabet, særlig Broderskabet mellem Staterne, har man ikke mærket meget til. Hver Gang det i Politikken er sat paa Prøve, er det blevet kvalt i Interessernes Brydekamp. Verdenskrigen har været en saadan Kamp. Den har haft endnu ikke slukket Had og Hævnfølelse i sit Følge. Derfor er Folkenes Forbund ogsaa kommet til Verden i vanfø eller i alt Fald i ufuldstændig Skikkelse. Men det kan dog være, at det er Bjørneungen, der skal vokse op til at blive den stærke Bjørn. Dets Grundtanke kræver, at intet Folk, ingen Stat paa Forhaand maa være udelukket fra at kunne optages i dets Midte, og dog er der indtil videre, ingen ved hvor længe, trukket Grænser for det, hvorved store Samfund er holdt udenfor. Ingen ved endnu, om alle Stater, der kan komme med, ogsaa vil være med. Men det kan jo være, at Forbundsides egen Magt, hvis den gen-

nemføres paa Grundlag af Folkevillierne, efterhaanden sejrrikt vil kunne udvide Grænserne, til Forbundet omfatter alle. Det vil bero paa, hvor stor Bærekraft det snævrere Forbund, der nu bebuder sin Fødsel, vil vise sig at have, hvor afgørende det, som er Forbundstankens Kærne, vil kunne underlægge sig de krydsende Interesser, hvor ligeligt det vil kunne ordne Forholdet mellem store og smaa Stater, hvor begrænsede Krav der i Overensstemmelse med hvert Lands Rækkeevne vil blive stillet til det.

Der er, idet Forbundet fødes, meget, der kan vække Tvivl om dets Fremtid, men man kan paa den anden Side ikke forud afvise Haabet om, at det ved at træde fra Hjernespidens Verden ud i Virkeligheden, ved saa at sige at faa Fodfæste paa den moderlige Jord kan vinde Kræfter, der efterhaanden arbejder sig til Rette og udsletter Grænser, hvis Tilstedeværelse strider mod dets Opgave, baade Grænser udadtil og Grænser indadtil, saa at Forholdet indenfor Forbundet ikke, som der kan være Fare for, bliver de stærkeres Underkuelse af de svagere. En Samvirken mellem dem, der for at sikre sig naturligt er henviste til at staa Side om Side med hinanden, vil muligvis, mere eller mindre, kunne raade Bod paa hver enkelt Svaghed. Og selv om der formodentlig vil blive ret haarde Fødselsveer, saa ser man jo dog tidt selv den haardeste Fødsel fremvise et levedygtigt Barn. I Erkendelsen af, at Opprettelsen af Folkenes Forbund rummer Muligheder, der ikke maa forspildes, og at særlig de smaa Lande ikke maa stille sig udenfor disse Muligheder, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at den danske Stat tiltræder Forbundet.

Udenrigsministeren (Scavenius): De Udtalelser, der her er faldet fra Ordførerne for de forskellige Partier, viser, at Forslaget om Danmarks Tiltræden af Nationernes Forbund vil møde samme almindelige Tilslutning i dette høje Ting som i det høje Folketing. Hvad der er fremkommet, giver mig ikke Anledning til mange Bemærkninger. Kun vil jeg gerne fremsætte en Udtalelse med Hensyn til en enkelt Bemærkning, der særlig har fremhævet, at de mindre Stater maa nære Betænkelighed ved deres Tiltræden af Forbundet som Følge af de Krav, der af Forbundet vil kunne stilles til de enkelte Medlemmer i Overensstemmelse med Artikel 16. Her tror jeg, at det er i de mindre Staters egen Interesse at slutte